

Többé már nem...

Köszöntés: „Ezért tehát, szerettem, minthogy ezeket várjátok, igyekezzetek, hogy ő tisztának és feddhetetlennek találjon benneteket békességben. A mi Urunk hosszútűrését pedig üdvösnek tartjátok,... (IIPt 3,14-15).” Ámen.

Gyülekező ének: 296. dicséret 1-4. versei: „Szép tündöklő hajnalcsillag, ...”

Fennálló ének: 303. dicséret 1. verse: „Jöjj, népek Megváltója, ...”

Fő ének: 312. dicséret: „Várj, ember szíve, készen!”

Előfohász: „Maga az Úr jön a távolból, haragja lángol, egyre emelkedik, méltóságteljesen. [...] Akkor majd úgy fogtok énekelni, mint az ünnepszentelés éjjelén, és szívből örvendeztek majd, mint a zarándok, aki fuvolaszó mellett az Úr hegyére, Izrael Kősziklájához érkezik (Ézs 30,27-29).” Ámen.

Lekció: János evangéliuma 1. rész 1-9. versei: *„Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és az Ige Isten volt. Ő kezdetben Istennél volt. Minden általa lett, és nélküle semmi sem lett, ami létrejött. Benne élet volt, és az élet volt az emberek világossága. A világosság a sötétségben fénylik, de a sötétség nem fogadta be. Megjelent egy ember, akit Isten küldött, akinek a neve János. Ő tanúként jött, hogy bizonyosságot tegyen a világosságról, hogy mindenki higgyen általa. Nem ő volt a világosság, de bizonyosságot kellett tennie a világosságról. Az Ige volt az igazi világosság, amely megvilágosít minden embert: ő jött el a világba.”*

Előima: Hálát adunk Neked, minden kegyelem Istene, hogy Fiadban, a mi Urunkban véget vetettél minden nyomorúságunknak. Megváltónk végtelen szeretete a Te hűségedre mutat, drága Atyánk. Azért könyörgünk, hadd tetszen ma nekünk a Te Igéd, mert engedelmes gyermeked minden lépésével befogadta a bűnösöket. Valljuk, hogy sok a sötétség körülöttünk és bennünk, mindannyian másfelé pislákolunk, a világ csillogása és fénye vonzó és rabul ejti elménket, de kérjük, hogy a Te dicsőséged világítsa meg pozsonyi tanítványaid életét, hogy ne csak fényünk legyen, hanem ismerjük a megfelelő fényforrást is. Tudasd velünk ma, szerető Édesatyánk, hogy a világ Világossága miattunk ragyogott fel. Annyira jó ezzel a tudattal szolgálni Téged, és az Úr által megbízott szolgaként feléd menni advent harmadik vasárnapján. Te a miénk vagy, a világ Ura, mi pedig a tied, kicsiny porszemek. Gyere hát élő Igéddel és annak tiszta üzenetével a Szentlélek által közénk, ébressz fel bennünket, hogy valóban felkeljünk és ne a saját fényünkkel ragyogjunk, hanem Krisztus sugaraival, amelyek értünk világítanak. Lobbantsd lánggra a mi szívünket, hogy érted égjen, kérünk, hogy

semmi se válasszon el minket szeretetedtől, drága Urunk Jézus Krisztus. Ragyogtasd ránk arcodat, és légy kegyelmes hozzánk, könyörgünk. Tarts meg minket ennek a fénynek az örömeiben. Ez a ragyogás a kegyelem kiáradása, és nagyobb a világ minden öröménél, amit az emberek valaha is megízleltek, mert egyedül Tőled származik. Fiad érdeméért, fogadd el szürke életünket. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 24. zsoltár 5. verse: „Ti kapuk, emelkedjetelek...”

Textus: Ézsaiás próféta könyve 60. rész 1-2. 19-20. verse: *„Kelj fel, tündökölj, mert eljött világosságod, rád ragyogott az Úr dicsősége. Bár még sötétség borítja a földet, sűrű homály a nemzeteket, de fölötted ott ragyog az Úr, dicsősége meglátszik rajtad. [...] Nem a nap lesz többé napvilágod, és nem a hold fénye világít neked, hanem az Úr lesz örök világosságod, és Istened lesz ékességed. Nem megy le többé a napod, és a holdad sem fogy el, mert az Úr lesz örök világosságod, letelnek a gyászod napjai.”*

Ünneplő Keresztyén Gyülekezet, drága testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!
Ézsaiás próféta bizonyára sokszor látta a napfelkeltét Jeruzsálem felett. Saját szemével nézte, hogyan jelent meg a nap először az Olajfák hegye felett, majd lassan betöltötte az egész várost, elosztatva a sötétséget és mindent - falakat, kapukat, kupolákat, tornyokat és lakóépületeket – gyönyörű színpompába öltöztetve. Ezt a látványt ma is megcsodálják a turisták. Ebben a fejezetben azonban ez az ismerős kép – amely önmagában is lélegzetelállító látványt nyújt – valami még önmagánál is erősebb szimbólumává válik. Ézsaiás próféta látomásában magát az Urat látja Sion fölé emelkedni - mint a napot, és az egész várost betölti dicsőségével. Ez a hegy pedig mágnesként vonzza a népeket a Sionra. Ézsaiás próféta idején ennek pont az ellenkezője volt az igaz. Sötétség borítja a földet és sűrű homály a nemzeteket. A Sion áll, de romokban hever, lelki kondíciójuk egyenlő a nullával. A Babilonból való visszatérés után nyilvánvaló Isten népének hanyatlása. A sötétség az sötétség, és Isten népének lelki állapotát jellemzi. A sűrű homály az nem világosság, és a kiválasztottak állapotát jellemzi. Sötétség és sűrű homály. Ez a kezdeti állapot. Ez az Isten nélküli állapot. Olyan helyzet, amelyben csak a félelmem, a szabálytalan viselkedésem, a

nyomorúságom, az elszegényedett, elátkozott és bűnbe burkolt életem van jelen. Mindez engem éppúgy jellemez, mint ezt a teremtés előtti világot, vagy még inkább Izráel népét Babilonból hazajövet. „A föld kietlen és puszta volt” (IMóz 1,2) és „Isten látta, hogy minden, amit alkotott, nagyon jó (IMóz 1,30).” Sötétség és sűrű homály, és hirtelen nagyon jó és paradicsomi állapot. Isten szólt és megteremtett mindent. Isten kijelentette akaratát és mindent megvalósított. Az Úr megjelent, és teljességével betöltötte a földet. A negyedik napon a napot és a holdat égitestekké formálta. Az emberiség sötétsége és homálya Ézsaiás próféta idején jellemző Jeruzsálemre és a környező népekre. Mi jellemez minket ebben az adventben? Mi hat ránk? A világ nyomorúsága vagy az vonzó számunkra, amit Isten az őt szeretőknek elkészített, „amit szem nem látott, fül nem hallott, és amit az emberi szív meg sem sejtett (IKor 2,8).” Az a parányi maradék Izráelben látni és tapasztalni akarja az Úr dicsőségét. Akik visszatértek Jeruzsálembe, akiknek csak az Ő segítségére van szükségük, csak az Ő szavára figyelnek és teljes szívvel bíznak benne, akik élni akarnak, látni akarják az Ő dicsőségét, és tapasztalni akarják jelenlétét. Akarják, mert ismerik a szándékait, akarják, mert ismerik saját korlátjaikat, akarják, mert tapasztalják, hogy ez nem fog menni hatékony és segítőkész isteni beavatkozás nélkül. Mi magunk csak sötétséget vagyunk képesek előidézni. Mi magunk csak a rossz kombinációjával vagyunk képesek létrehozni valamit. Ez magától nem fog működni. Valaki azonban belép a sötétségbe és a homályba, mégpedig a világosság. János, a szeretett tanítvány, beszél erről a rejtélyről. Visszatér az elejére. Visszatérni Jánossal a kezdetekhez. Feladatunk, hogy Jánossal együtt visszamenjünk a kezdetekhez, mert akkor megértjük Isten akaratát és a nekünk adott reményt. Nincs is jobb, mint ebben az adventben visszatérni a kezdetekhez, és látni a sötétséget és a sűrű homályt, majd látni Isten megjelenését a földön, de különösen a szívünkben. Az Úr kiterjeszti hatalmát és dicsőségét. Fölülemelkedik mindennap rajtunk. Fölkerekedik. Hogyan? Mint a nap a horizonton. Az Úr dicsősége olyan, mint a napfelkelte és a

holdtölte. Minden égi jelenség arra mutat, hogy Isten egyáltalán nem mondott le rólunk. Amit magától értetődőnek látsz, az nyilvánvaló lesz benned. Amit magad előtt látsz a horizonton, az a lelkedben is megtörténhet. Isten Igéjén keresztül. A világ világosságán keresztül. Krisztuson keresztül. A Messiáson keresztül. Az Úr által. Általa, Aki mindent újjáteremt. Hirtelen eltűnik a sötétség. Hirtelen eltűnik a sűrű homály. Hirtelen a megaláztatás helyén megjelenik Isten dicsősége, amely azt fejezi ki, hogy Isten erős, hatalmas, csodálatos és cselekszik akkor is, ha mi csak az eredeti állapotunkat látjuk. Az Úr lesz örök világosságod, éppen ezért vigyázz, ki az igazi világosság és fényforrás a földön. Gyermekkoromban édesapám a csillagszóró varázsával hozta közelebb hozzánk a karácsonyi evangéliumot. Ilyenkor decemberben édesapa minden este meggyújtott nekünk egy csillagszórót az udvaron, mi pedig bentről a szobából néztük a hűgömmel, amíg ki nem alszik. Izgatottak és nagyon boldogok voltunk. Nagyon örültünk, hogy édesapa megmutatta nekünk. Később, gimnazistaként kialudt csillagokkal és lehulló meteoritokkal foglalkoztam. Honnan ered a ragyogásuk, és mikor ér véget élettartamuk? Nagyon érdekes kutatás volt. Ezek az égitegek akkor hullanak le, amikor fokozatosan eltávolodnak a naptól, azaz a fényforrástól. A naptól való távolságuk határozza meg élettartamukat. Minden attól függ, milyen messze vannak a naptól. Ézsaiás próféta ugyanezt mondja. Isten Az, Aki leküzdhetetlen távolságokat győzött le népe érdekében. Nem lesz többé..., de örök világossága lesz. Nem lesz többé. Amire támaszkodunk, amihez annyira hozzászoktunk, ami mindig energiát ad, plusz D vitamint, az nem az igazi fény, az csak Isten eszköze. Többé már nem. Nap és hold? Nem fognak segíteni. Amihez annyira hozzászoktál, az már nem ad energiát. Karácsony előtti dopping, adventi hangulat vagy valódi segítség? Nap és hold? Ugyan már. Az igazi világosság, amely minden embert megvilágosít, eljött a világra. Ne keverjük össze Isten eszközeit és magát Istent. Ne keverjük össze Krisztust a csillagszórókkal, a gyertyával, a nappal és a holddal. Ne keverjük össze a valós életet a látszólagos

élettel. Amink van, ami a miénk az Úrtól, azt fogadjuk el hálával, és örülünk, hogy elkészítette, elküldte és garantálta nekünk, lelki Izrael maradékának, Pozsony környékén élő gyermekeinek is a megváltást és az üdvösséget. Ő nem az a kereskedő, akitől energiatakarékos izzókat kell vásárolnunk otthonunkba, mert spórolásra vagyunk ítélve. A mi mennyei Édesatyánk nem fukarkodik a szeretetével. Az Ő igazi világossága egyszülött Fia, a mi Urunk, Jézus Krisztus. Nem Ő távolodik el tőlünk, hanem mi távolodunk el Tőle. Egyre közelebb húzódik, és mindenkit átölel, aki kéri. Fényessége töretlen, élete örök, dicsősége örökké tart. Az Úr dicsősége nem a nap és a hold fénye, és soha nem is lesz az. Ne keverjük össze a fizika képleteit Isten kegyelmével és szeretetével, ami végtelen. A mennyország egyetlen fénye az igazi világosság. Krisztus lángra akarja gyújtani a szívünket. Krisztus meg akar minket ajándékozni világosságával. Krisztus be akar lépni oda, ahol sötétség és sűrű homály honol. Krisztus közbe akar lépni, hogy szomorúságunk napjai véget érjenek. A hold és a nap fénye nem hasonlítható az Úr dicsőségéhez. A te Istened legyen fényed. Krisztus legyen a te örök világosságod, Aki megvilágosít minden embert. Ő Az, Aki eljött. Ő van, volt és lesz. Örökké létezik. Igéjével folyamatosan vonz. Nincs olyan magasan, mint a nap és a hold az égen, de lángra lobbantja a szíveket, felkavarja a sötétséggel és homállyal teli életeteket, és saját eszközeivel ad igaz jeleket, ahogyan maga János volt Izraelben. Mi a feladatunk? Ha valóban elhittük, akkor világosan és őszintén tegyünk bizonyosságot Róla. Valld meg, légy közel és beszélj az Igéről, Aki testté lett. A megfelelő fényforrásról és nem a csillagszóróról. Krisztusról, Aki nem a nap és nem a hold, mert minden Neki van alárendelve. Jézusról, Aki a szomorúságot örömmé változtatja. Jézusról, Aki az éjt nappallá változtatja, de nem a nap által, hanem szeretete által, amely nyilvánvaló és hatékony. Az Úr Jézus Krisztus kegyelme legyen mindnyájunkkal. Az uraknak Ura és a királyoknak Királya, Aki igazi világosságot kínál, megvilágosítson minket éjjel-nappal. A világnak és nekünk benne igazi világosságra van szükségünk, hogy ne egy

természeti jelenség ragadjon magával bennünket, hanem Isten Jézus Krisztusban megjelent szeretete. Ő mindenre készen áll, vajon az ember szíve, a te szíved készen áll? Ámen.

Utóima: „Isten ugyanis, aki ezt mondta: „Sötétségből világosság ragyogjon fel”, ő gyújtott világosságot szívünkben, hogy felragyogjon előttünk Isten dicsőségének ismerete Krisztus arcán (IIKor 4,6).”

„Az igazak várakozása öröme fordul, de a bűnösök reménysége semmivé lesz (Péld 10,28).”

„Ott megjelent neki az Úr angyala tűz lángjában egy csipkebokor közepéből. Láta ugyanis, hogy a csipkebokor tűzben ég, de mégsem ég el a csipkebokor. Akkor Mózes ezt mondta magában: Odamegyek, és megnézem ezt a nagy csodát: miért nem ég el a csipkebokor? Amikor az Úr látta, hogy odamegy megnézni, megszólította őt Isten a csipkebokor közepéből, és ezt mondta: Mózes! Mózes! Ő pedig így felelt: Itt vagyok! Isten ekkor azt mondta: Ne jöjj közelebb! Oldd le sarudat a lábadról, mert szent föld az a hely, ahol állsz! Majd ezt mondta: Én vagyok atyádnak Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákób Istene (IIMóz 3,2-6).”

„Ekkor Jézus odament, megérintette őket, és így szólt hozzájuk: Keljetek fel, és ne féljetek! Amikor pedig föltekintettek, senkit sem láttak, csak Jézust egyedül (Mt 17,7-8).”

„Te pedig a szívben levő igazságot kedveled, és a bölcsesség titkaira tanítasz engem. Tisztíts meg izsóppal, és tiszta leszek, moss meg engem, és fehérebb leszek, mint a hó. Engedd, hogy vidámságot és örömet halljak, és megújuljanak tagjaim, amelyeket összetörtél. Rejtsd el orcádat vétkeim elől, töröld el minden bűnömet (Zsolt 51,8-10)!”

„Én nyomorult ember! Kicsoda szabadít meg ebből a halálra ítélt testből? Hála legyen Istennek a mi Urunk Jézus Krisztus által (Róm 7,24-25a)!”

Jézus mondja: Ti azért így imádkoztatok...

Adakozás: „Ingyen kaptátok, ingyen adjátok (Mt 10,8c)!”

Áldás: „Jézus ismét megszólalt, és ezt mondta nekik: Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem jár sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága. (Jn 8,12).” Ámen.

Záró ének: 130. zsoltár 3-4. versei: „Énnékem reménységem...”